

Nr 375.

Av herr **Hansson m. fl.**, om ökat anslag till skogsvårdsgårdar.

Anslagen till skogsväsendet under nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition te sig även med hänsyn till det rådande ekonomiska läget olyckligt snävt begränsade. Riksdagen har dock i olika sammanhang och senast föregående år påtalat nödvändigheten av att skälig del av skogsinkomsterna återbördas till skogen. Det har även allmänt förutsetts att de från och med 1953 väsentligt ökade skogsvårdsavgifterna skulle komma skogsvården till godo. Så har icke skett.

Även om vi finna oss för året böra acceptera departementschefens sparsamhet i fråga om skogsvårdsanslagen i övrigt, anse vi nedprutningen av posten skogsvårdsgårdar med 100 000 kronor utöver den skogsstyrelsen redan verkställt om ca 275 000 kronor såsom särskilt olycklig och därmed icke acceptabel.

Den skogligen yrkesutbildningen har sedan länge varit betänkligt eftersatt. En ändring till det bättre är att förvänta genom den proposition departementschefen ställt i utsikt senare under årets riksdag. Förutsättningen för effektiv undervisning är emellertid att ändamålsenliga lokaler stå till förfogande. Då detta önskemål icke kan nöjaktigt tillfredsställas därest det av skogsstyrelsen äskade anslaget beskärs, är det angeläget att riksdagen beviljar detta belopp ograverat.

Någon merutgift under nionde huvudtiteln synes ett ökat anslag till skogsvårdsgårdar icke behöva medföra. Det torde icke vara långsökt att föreslå en motsvarande sänkning av anslaget till jordbrukets rationalisering; även å annan utgiftspost synas besparingar av vida större belopp stå att vinna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte bifalla skogsstyrelsens begäran om medel till skogsvårdsgårdar och därmed besluta en höjning av anslaget under Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Omkostnader från 5 766 000 till 5 866 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1954.

Nils B. Hansson.

P. J. Näslund.

Olof Pålsson.